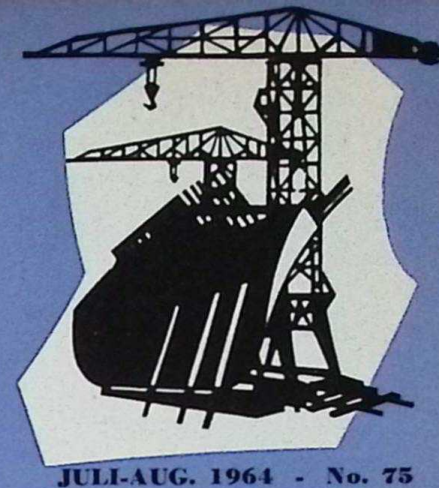

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

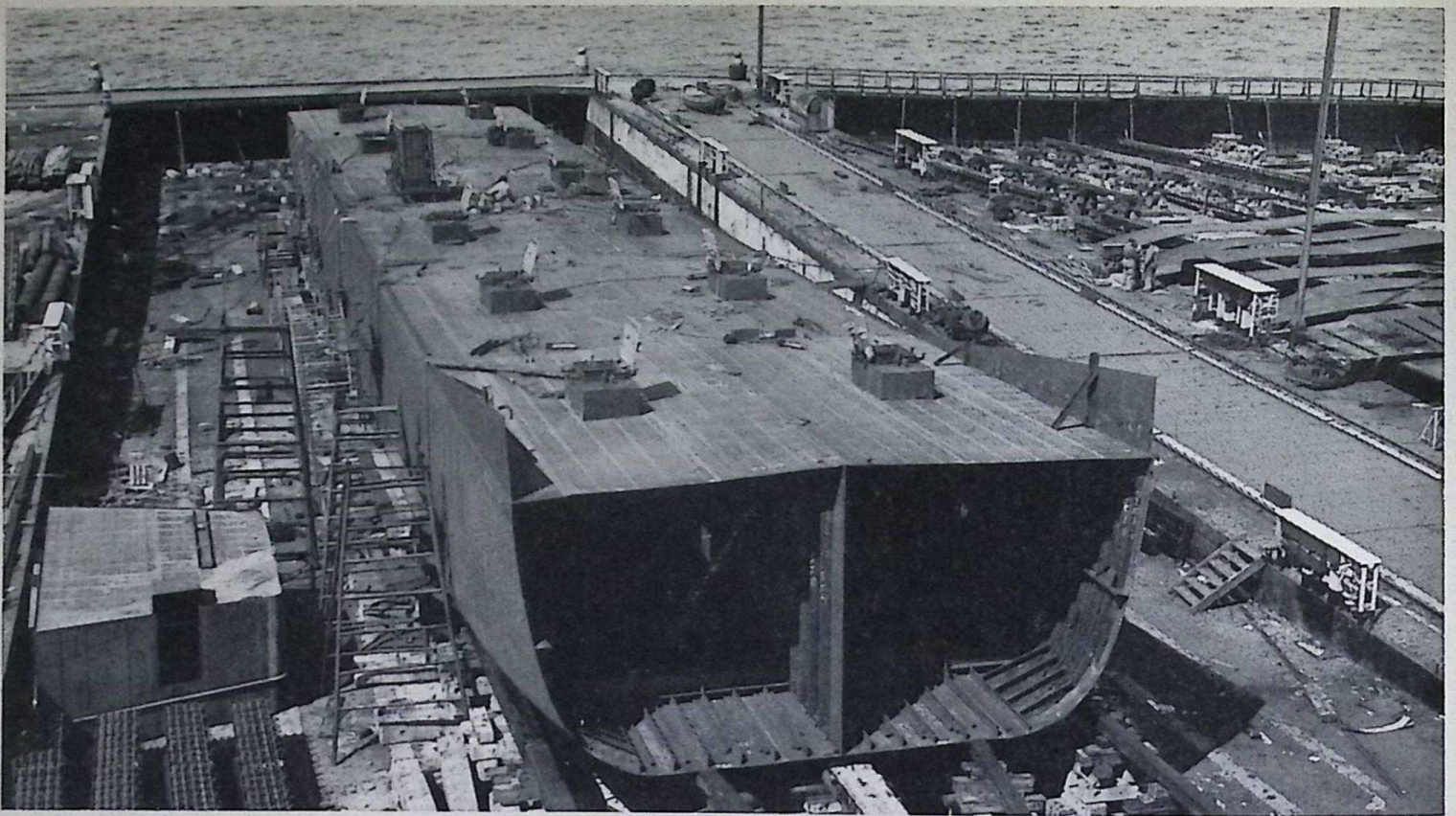
Ook derde slachtoffer van brand overleden

Ruim een maand na op 26 mei 1964 tengevolge van het ongeval op de „Mosoil” in het Zuiderziekenhuis te Rotterdam te zijn opgenomen, overleed op zaterdag 27 juni 1964 ook het derde slachtoffer van dit ongeval, Dirk Vorster.

Hij was geboren op 3 april 1930 te Dordrecht en trad op 24 februari 1958 bij ons in dienst. Voordien was hij werkzaam bij de fa. A. de Bruin in Dordrecht. Gedurende de tijd, dat Vorster bij ons in dienst was heeft hij zich doen kennen als een goede kollega en prettig mens. Hij toonde zich als bankwerker bij de schroef- en asploeg een ijverig en bekwaam werknemer. Velen zullen hem ook gekend hebben als de chauffeur, die in de omgeving wonende personeelsleden van en naar het werk bracht.

Ons medeleven gaat uit naar zijn vrouw, kinderen en familieleden, die, na een maand in hoop en vrees geleefd te hebben, thans dit zware verlies moeten dragen.

De teraardebestelling vond onder zeer grote belangstelling plaats op woensdag 1 juli 1964 te Ridderkerk.

GEBEURTENISSEN VAN DE LAATSTE MAAND MET FOTO'S WAAR MUZIEK IN ZIT

De tijd gaat zo snel, dat het soms moeilijk is, je te herinneren wat zich de laatste maand of maanden heeft afgespeeld.

De gebeurtenissen zijn vaak zo velen, dat het al jaren geleden lijkt te zijn geschied.

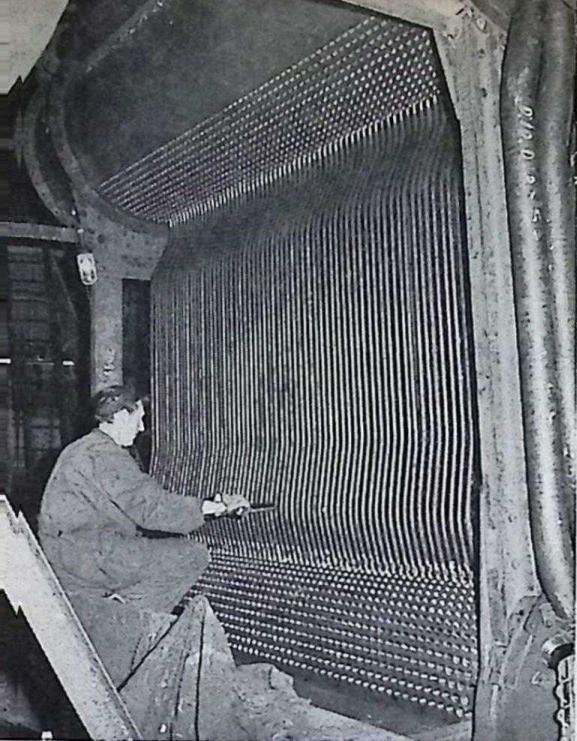
Bouwnummer 1012, de tanklichter voor buitenlandse rekening werd van niets tot iets. Alle midscheepsecties werden op de helling geplaatst en samengebouwd. In de eerste helft van juli zullen „kop en kont” het tot een heel schip maken (foto 1).

De „LINDESINGEL”, door ons om te bouwen tot tankschip, kreeg haar nieuwe tanktop en zal in de komende maanden haar laadhoofd coamings gaan verwisselen voor grote tanks, die gereed staan om ingebouwd te worden.

Dat wij veel roeren maken is algemeen bekend, maar vreemde roeren minder. Het laatste roer dat wij opleverden was

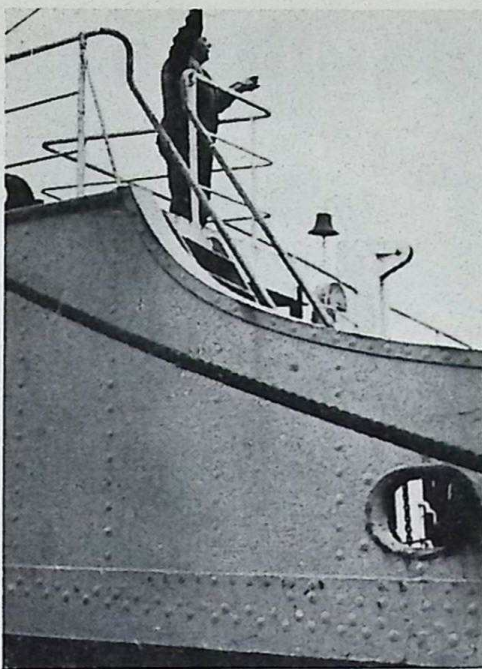
2. Fortissimo!

Links: A. Terpstra, op het roer: T. Saly, achter hem v.l.n.r.: F. D. v. d. Klooster en P. de Zeeuw, voor hem: P. Booy.

3. Het draalorgel „De Turk“.

11. Foto links: De „Onvoltoorde“ van Boele.

5. De hoornblazer.

4. Maestro K. Eenhoorn dirigeert het dokorkest

6. Slotakkoord.

„zo oud als de weg naar Kralingen” wat betreft het klinkwerk, doch zo modern als „de Beatles” vanwege het laswerk. Het roer is bestemd voor een schip, dat in Engeland in aanbouw is. Foto 2 toont u onze „kostbare klinkploeg” met ijzerwerkers en lasser. De pijpjes zijn aangebracht om het ontbranden van de mastieksubstantie, die in het roer is aangebracht te controleren.

Op de „Turken” is men volop bezig met het opbouwen van de nieuwe ketels. Dit karweitje is bij de N.D.S.M.-monteurs in goede handen, zoals foto 3 u laat zien. De „MACAULAY” of zo u wilt de „Makkelaaj”, geheel afhankelijk van Engelse of Ridderkerkse uitspraak, kreeg er een stukje bij. De operatie werd wederom volgens een verbeterde methode uitgevoerd. Dit kon, omdat we nu dus ons eigen dok gebruiken. Het tussenvoegen van het nieuwe middenstuk vergde nu slechts twee dagen. Bij lezing van dit blad zal het schip haar eerste lading reeds ingenomen hebben. Foto 5 laat u M. C. de Jong en J. Zwerver zien tijdens het indokken van het voorschip, terwijl op foto 4 Eenhoorn voor zich zelf spreekt.

De laatste foto is genomen, nadat het nieuwe middenstuk en voorschip zijn gekoppeld.

STOLK

Gaan jullie ook nog MET VAKANTIE?

BAKKER

Deze vraag, beste lezers, hebben we voorgelegd aan twee willekeurige gepensioneerden. Niet helemaal willekeurig, want we zorgden er voor, dat zowel de werf als de machinefabriek hierbij vertegenwoordigd waren en dat we mensen namen, die een zekere mate van bekendheid in hun bedrijfsrayon genoten.

„Gaat u nu ook nog met vakantie?” vroegen we dus aan Jan Bakker, ijzerwerkersbaas in ruste en „Gaat u nu ook nog met vakantie?” vroegen we aan Pleun Stolk, voormalig bankwerker uit de machinefabriek. Want, zo is de voor de hand liggende gedachte, als je gepensioneerd bent, dan heb je als het ware doorlopend vakantie en dan zal de behoefte om er op uit te trekken ook wel geluwd zijn. Afgaande op de reactie van onze beide, opgeruimde interviewslachtoffers, is deze gedachtengang absoluut fout. Bakker, zijn gewoonte getrouw direkt reagerend, antwoordde desgevraagd: Ja, allicht, ga ik met vakantie. Mag dat dan niet?” en Stolk: 'k Ben nog nooit van mijn leven in mijn vakantie weggeweest en nou... ja, 't is eigenlijk belachelijk... nou ga ik!”

Zo, dat weten we dan. Ze gaan. Om aan de weet te komen waar ze naar toe gaan en ook, hoe ze tegenwoordig hun massa vrije tijd om zeep brengen, nemen we u allereerst mee naar de Heer Nicolaasstraat No. 11 in Rotterdam-Zuid.

Bakker aan 't woord

In de woonkamer zit baas Bakker in prima welstand bij een tafeltje een voorraad sigaretten te rollen, zodat hij voor enkele dagen voorzien is van zware weduwen Van Nelle. Met een brede armzwaai en zichtbaar in zijn nopjes wuift hij ons in een stoel en bestelt thee bij zijn vrouw. Na het gebruikelijke „hoe gaat het er mee” en „ja joh, we worden een daagje ouder” en „hoe is het met die en met die” komen we aan het doel van het bezoek.

„Vakantie? Waar we naar toe gaan? Je bent knap nieuwsgierig, vriend, maar jou wil ik het wel vertellen”. En dan horen we Bakker met zijn volvette klin-

kers en zijn rollende erren het volgende verhaal doen:

„Altijd naar Hoek van Holland. Daar hebben we een huisje en daar trekken we elk jaar opnieuw weer naar toe. En ook in de weekends, als we het huisje tenminste niet verhuurd hebben. Voor ons is er niets fijners dan aan zee te zijn en het maakt geen verschil of je werkt of dat je gepensioneerd bent. We hebben trouwens heel ons leven altijd van uitgaan gehouden en we hebben het er altijd goed van genomen. En altijd samen. hè? Mijn vrouw gaat overal mee naar toe, dan kan ze tegelijk een beetje op me letten. Ze gaat ook altijd mee naar het voetballen. Naar elke wedstrijd, uit of thuis. En je weet waar we gaan kijken. Je bent natuurlijk op de hoogte, dat er maar één elftal is, dat kan voetballen en dat is toevallig Feijenoord! Afijn, zo wijs ben je zelf wel. Er is maar één Sparta en dat is Feijenoord toevallig!”

Hier is natuurlijk geen tegenspraak mogelijk, hoewel we wel eens gehoord hebben, dat er een ploegje in Amsterdam

schijnt te bestaan, Ajax geheten, dat langzamerhand ook enige bekendheid begint te krijgen. Maar dat durfden we

Zware Weduwen van Nelle.

De droom van Bakker: „Midvoor van Feijenoord”.

niet te zeggen. Die spelers van Feijenoord zijn vermoedelijk allemaal intieme kennissen van Bakker, want hij praat niet over Moulijn, Pieters Graafland of Kraay. Welnee, hij zegt gewoon Koen, Eddy en Hans.

„Hoe komt u de rest van uw vrije tijd door?”

„Nou, een beetje rommelen, hè?” vertelde onze ex-baas op zijn sappige manier, „karweitje hier, klusje daar en dan hengel, dat doe ik ook graag. 'k Kan rustig een halve dag met mijn hengeltje aan de waterkant zitten zonder beet te krijgen, 'k vervel me geen moment. Neem nog een kop thee, joh. Hoe is 't bij Boele?”

Het verhaal van Stolk

We gaan naar Boezemkade 41. Voor het huis op een bank zit keurig netjes de

Bakker voor zijn bultenverblijf in Hoek van Holland.

Heer Stolk naast zijn vrouw in het zonnetje. Een vredig tafereeltje! Je zou zweren, dat het iemand was, die zijn leven leefde als een bedeesd mannetje, wiens enige overtreding bestaan heeft uit het eenmaal fietsen zonder achterlicht en wiens enige uitspatting is geweest, dat hij in zijn jeugd een keer met natte voeten thuis gekomen is.

Vergeet het maar rustig. De man op het bankje in het zonnetje kan lange verhalen vertellen, waarbij zijn ogen achter de brilleglazen vonken schieten en waarbij uw ogen zich met lachtranen vullen. „Waar we naar toe gaan met vakantie? Dat zal ik je nou eens even haarfijn vertellen. We gaan...” Hij werd onderbroken door zijn vrouw, die het verhaal zelf wilde vertellen en Stolk trok een gezicht van „o, wacht, spuit elf geeft ook modder”. Maar hij liet haar toch zichtbaar vergenoegd vertellen, dat ze

Uit het grijze verleden: Stolk als chauffeur bij Groenenboom.

voor 't eerst van hun leven met vakantie zullen gaan, omdat het, volgens haar, zo zoetjes aan wel eens tijd wordt, dat de vrouw van Pleun Stolk in de vakantie wat meer ziet dan de Boezemka en die dijk hier.

Stolk is niet altijd bankwerker geweest. Zijn leven was bont en rusteloos en bij Boele werd hij eigenlijk pas honkvast. Hij begon met nagels te heten en na zijn diensttijd ging hij chaufferen. Als buschauffeur reed hij op de lijn Rotterdam-Vlaardingen.

„'k Heb in Sliedrecht gereden, bij Stokkies in Zwijndrecht, bij de Groenenboom en 'k ben ook nog huisknecht-chauffeur geweest bij zo'n rijke gozer in Rotterdam. Een soort koffiemakelaar. Maar kijk, busrijden werd ik spoegzat, hè? Altijd een ander in zijn mooie pak wegbrengen, terwijl jij zelf mag werken. Ik ben naar Curaçao gegaan bij de tankbouw en de revisie van hijsmotoren voor de Bataafse. Na twee jaar weer terug. 'k Begon hier een kruidenierswinkeltje en ik ging zelf langs de deur met ellewarsen. Maar 't werd allemaal niks. Via de Rotterdamse Droogdok kwam ik bij Boele. Waar kwam je eigenlijk ook weer voor? O ja, vakantie. Vrouw, jij! Waar gaan we naar toe? Appeldoorn, is 't niet?”

„Voorthuizen, bedoelt ie”, zei zijn vrouw met de blik van iemand die meelij heeft met de onkunde van de vorige spreker. „ja hoor, we gaan echt met vakantie. 't Zal tijd worden ook.”

Hierna werd het beroemde sigarenkistje met foto's gehaald en via de prentjes werd ons een ruime blik in het Stolk-verleden gegund.

We keken in dit artikel met elkaar even in de vakantieplannen van een paar gepensioneerd en wat voor hen geldt, geldt ook voor ons: Wat we ook gaan

doen, we zouden er een beetje behoorlijk weer bij moeten hebben.

Nu zegt men, dat de bouwvakkers altijd goed weer hebben, en we zijn dit jaar gelijk met de huizenbouwers. Moed houden dan maar en mochten we onverhoopt toch slecht weer hebben, we zullen toch proberen er het beste van te maken.

Zoals velen Stolk kenden!

JEUGDREIS 1964

**HOLLENFELS DAVERDE
OP ZIJN
EEUWENOUDE GRONDVESTEN**

Dit is de prachtige jeugdherberg, waar onze jongens enkele dagen woonden. (Opname Jan v. d. Velde).

Wanneer u op de kaart van het Groot-hertogdom Luxemburg kijkt, dan moet u wel even zoeken voor u ten noordwesten van de hoofdstad het plaatsje Hollenfels zult vinden. De jongens van Boele hebben er geen moeite meer mee, want zij zijn er een paar dagen geweest; om precies te zijn van 19 tot 21 mei j.l.

In een jeugdherberg, die gevestigd was in een kasteel van 1005 jaar oud, bovenop een steile rots, hebben zij geloogerd en op z'n Luxemburgs gegeten, iets waar je overigens wel even aan moet wennen.

De reis erheen is vlot verlopen. Vertrokken om kwart voor acht in de morgen, waren wij tegen twaalf uur al in Luik, een stad die indruk maakt door zijn ligging in het diepe Maasdal. Daar in

Luik zwermden de jongens uit; voor sommigen van hen de eerste verkenning in het buitenland.

Bij de leermeester van de machinefabriek bleek de kennis van de weg in deze drukke stad voornamelijk 's nachts opgedaan te zijn. Als loods voor andere heren raakte hij rond het middaguur ook prompt de weg kwijt, waardoor de bus bijna een half uur op het overigens prachtig kloppende tijdschema achter raakte.

Langs een machtig mooie weg door het dal van de Ourthe drongen wij steeds dieper de Ardennen in. Plannen voor de zomervakantie werden gesmeed bij het zien van de vele prachtige plekjes in deze omgeving.

Evenals zijn Belgische collega had de Luxemburgse douanier alleen belangstelling voor de bus van de Twee Provin-

ciën, wat wel zonde was van de piek die voor onze toeristenkaart werd betaald.

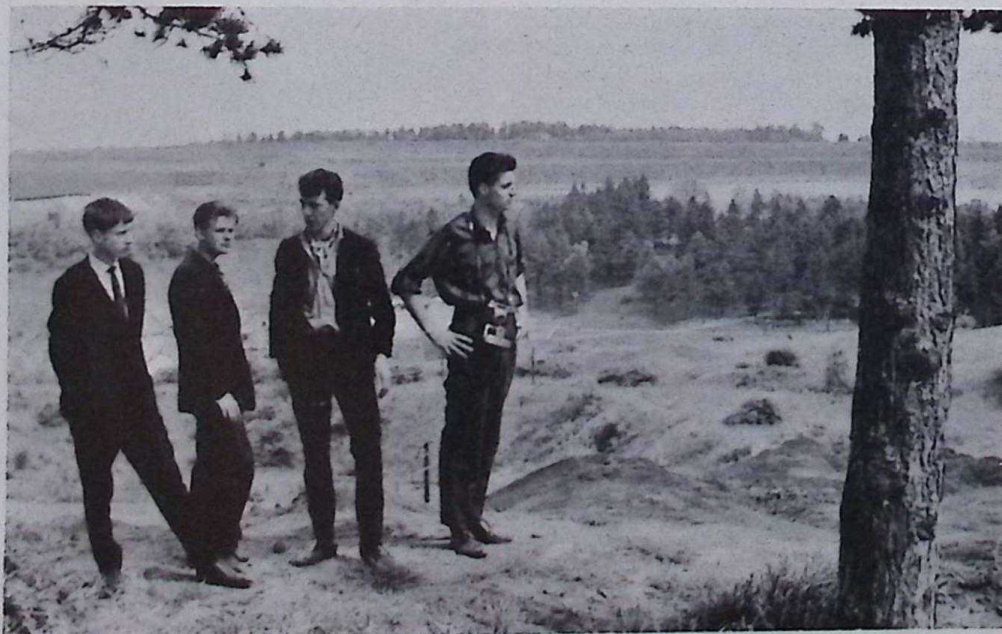
Om zeven uur werd de jeugdherberg bestormd. Het was een lawaai als een oordeel. Wat dacht u van zo'n vijf-en-veertig stoere Hollandse jongens die een dagreis achter de rug hadden en rammelden van de honger? De bedden werden verdeeld en na een half uurtje gleden de in ruime olie gebakken piepers het keelgat in.

Diezelfde avond hadden een paar jongens van onze groep al een stel Engelse vrouwenharten veroverd, want wij waren echt niet de enige gasten. De Engelse groepsleider stond om tien uur te kwelen op het terras, zoiets van „Girls, girls, it is time to go to bed”, maar uiteindelijk moest een Boele-man het karwei weer klaren, anders had die Engelsman misschien nog wel staan roepen.

Leermeester J. H. Bode: „'t Is weer eens genoeg geweest voor vandaag, wellerusten!” (Opname Nico Ramp).

Op een heuvel van het mooie Luxemburgse land. V.l.n.r. J. v. d. Velde, P. W. Blok, C. H. v. Zielst en P. Kulper. (Opname Nico Ramp).

Elf uur was de zaak in rust. Zo zie je maar weer, het gaat toch best als we maar willen.

De dag erop bezochten we een groot hoogovenbedrijf, annex walslerij van de ARBED, een evenknie van onze eigen Hoogovens. Sommige jongens kwamen er openlijk voor uit, dat ze in deze twee uur meer geleerd hadden van de ijzer- en staalfabricage dan in twee jaar op school.

Een partijtje voetbal in het stadspark van Esch was goed voor de energie die nog in ruime mate aanwezig was. 's Middag waren wij te gast bij de Hoge

Autoriteit in een dure zaal van een duur gebouw in een dure straat in de stad Luxemburg.

Toch hebben we met belangstelling geluisterd naar wat die ambtenaar ons daar vertelde. We kregen zelfs nog koffie toe.

De souvenirwinkeltjes kregen het druk en de prijzen lagen zo bleek ons, op E.E.G.-niveau.

De avond in en rond de jeugdherberg was gezellig. Tegen tien uur hebben we vanuit een der twee cafeetjes die het dorp rijk was met de muziek voorop een polonaise op en af de enige straat gehouden. De tweehonderdvijfenzeventig inwoners van Hollenfels hebben er tuitende oren van over gehouden. En om elf uur was de zaak weer in rust op de slaapzalen van de jeugdherberg.

Na het ontbijt vertrokken wij voor de terugreis naar Holland. Evenals de vorige dagen was het heerlijk warm en droog weer. In Han zijn we met de tram naar de grotten geweest, en we hebben daar anderhalf uur in de gewelven rondgedwaald. Wat er van de frankjes over was, verdween naar ijscoboer, souvenirwinkels en patatboeren. De bus zette koers naar Vught waar we in de jeugdherberg van een heerlijke Hollandse pot genoten en om tien uur waren we weer thuis.

Oh ja, nog één ding! Sommige oude heren durven nog wel een potje basketbal te spelen tegen onze jongens. U hebt het resultaat waarschijnlijk wel gezien. Schrammen en schaafwonden. Er werd beweerd dat dit een gevolg was van een demonstratie hoe de zwaartekracht invloed heeft op een horizontale beweging. Geloof u mij maar, het was doodgewoon vallen want die heren zijn niet meer zo vlug als de jeugd van Boele.

En tot volgend jaar maar weer. Het is dit keer fijn geweest.

De Ondernemingsraad OP BEZOEK bij de mechanische administratie

Op 6 juni, 's zaterdagsmorgens, kwamen de leden van de Ondernemingsraad een kijkje nemen bij de jonge afdeling van de mechanische administratie.

Ieder zijn vak. Een administrateur weet weinig van bankwerken of lassen, omgekeerd kent een lasser of klinker de finesses van de administratie niet; laat staan de finesses van de moderne mechanische administratie.

Het was dan ook niet eenvoudig voor de heren, die deze kleine excursie leidden om uit de veelheid van details die hoofdlijnen te halen, die een duidelijk beeld

zouden geven van de toepassing van de vernuftige administratiemachines, die in de voormalige villa staan opgesteld. Afgaande op de reacties mogen we echter vaststellen, dat men hier bijzonder goed in geslaagd is en de rondleiding is door de Ondernemingsraadleden dan ook bijzonder op prijs gesteld.

Op het hoofdkantoor hield de chef van de administratie, de heer G. Bovenhoff, eerst een inleiding en daarna begaf men zich naar de ex-villa, waar de heer C. Gravendeel, chef mechanische administratie, de heren verdere tekst, uitleg en demonstraties gaf.

De vakopleiding wordt uitgebreid

Door het toenemen van het aantal jongens, dat na de Lagere Technische School bij ons bedrijf in dienst komt om via het leerlingstelsel een vak te leren, werd eerst een nieuwe en dubbel zo grote leerschool voor de scheepsbouw in gebruik genomen. Op het ogenblik, dat u dit leest, wordt alweer de laatste hand gelegd aan een uitbreiding van de leerschool van de machinefabriek, waarover wij u nog nader zullen berichten. Blevten al deze vernieuwingen en uit-

breidingen beperkt tot de leerscholen, de derde augustus van dit jaar zal een denkwaardige dag worden voor de voortzetting van de vakopleiding in het bedrijf zelf.

De jongen, die thans met het Bemeteldiploma de leerschool verlaat, wordt niet meer bij een maat geplaatst, maar samen met een paar andere jongens gaat hij, begeleid door een instructeur, vooraf uitgezochte karweien doen, waarvan een heleboel te leren valt.

Geruime tijd worden in ons land besprekingen gevoerd om de leerlingopleiding in een of andere vorm voort te zetten. Wij hebben hier niet op willen wachten en beginnen op 3 augustus a.s. met het stelsel van de praktijkbegeleiding zoals wij dit onderdeel van de voortgezette opleiding zullen noemen.

Voorlopig hebben wij ons beperkt tot de bankwerkersopleiding. De ervaring, die wij hiermede gedurende een jaar zullen opdoen zal de vormgeving voor de andere vakrichtingen ongetwijfeld van groot nut zijn.

VAKANTIE

Zo zijn onze manieren

Zo zijn onze manieren, luidt een oud Hollands liedje, dat klaarblijkelijk hulde moet brengen aan puur Nederlandse eigenschappen, zoals netheid, zindelijkheid, verdraagzaamheid en andere mooie kantjes, die de bewoners van ons kleine landje zichzelf toedenken.

Dat is natuurlijk allemaal prachtig, dat we zelf zo overtuigd zijn van en trots op al die mooie eigenschappen, die ons zouden sieren, als... en dat moeten we dan toch eventjes voorop stellen... als wij maar niet de enigen zijn, die die mooie eigenschappen zien. Want dan zit er iets mooi fout. We kunnen nu wel eens prat gaan op die fijne, specifieke Hollandse trekjes van ons, maar is er nog voor honderd procent reden toe? Zijn wij dan wel zo bijzonder netjes, zo zindelijk, zo verdraagzaam?

't Lijkt, pal voor de vakantie, niet gek om een onderzoek te gaan plegen en onze blikken hier en daar rond te laten dwalen om te zien of er nog iets waarschuult in het liedje, dat we als titel voor deze overpeinzing gebruikten.

Stap maar in de bus. De bus is behoorlijk vol. In het looppad staan passagiers, waaronder dames op leeftijd. Let eens op, hoeveel mannen, vooral jonge mannen net zitten te doen of hunlieder neus

bloedt en er eenvoudig niet aan denken om hun plaatsje aan een dame af te staan? Ze hebben toch immers voor een zitplaats betaald? Nou dan! „Doorlopen naar achteren”, roept de chauffeur bij de volgende halte. Maar liever laat men de mensen een half uur in de regen op de volgende bus staan wachten, dan dat men eendrachtig ook het achterste gedeelte van de bus vult. Dan moet je toch te veel tobben om er weer uit te komen? Zo zijn onze manieren.

Netheid? We zullen er in onze vakantie eens goed op letten. We zullen eens kijken op de mooie plekjes van de Veluwe, waar de V.V.V. zich beijverd heeft om bankjes voor ons neer te zetten, zodat we gemakkelijk van de omringende natuur of het vergezicht kunnen genieten. 't Ligt er vol met boterham-papiertjes, plastic zakken en olienootschillen. O, wat zijn we netjes!

Zindelijkheid? Stap in uw vakantie maar naar een patatkraam om een flauwtje te halen. Er staat een afvalbak naast de kraam, maar toch ligt het er bezaaid met die vieze zakjes en met smurrie! Ga in een café of bioscoop naar het toilet en kijk in de kleine ruimte even rond. Op de grond ligt as en daar in de hoek liggen een paar sigarettenpeukjes. Uw

voorgangers hadden een levensgrote asbak bij de hand, maar toch... op de grond er mee. De muren zijn beklad met fraaie opschriften. O, wat zijn we zindelijk.

Verdraagzaamheid? Als u rustig een fietstochtje in de natuur wilt maken, zult u meermalen bijna van het rijwielpad afgebromd worden. Als u een kalm autoritje gaat maken en u zoudt per ongeluk eens een verkeersfoutje maken, dan zullen er zeker lieden zijn, die u duidelijk maken, dat u in een gekkenhuis thuishoort. Als u voor een rood stoplicht staat en het licht springt op groen, zult u moeten zorgen, binnen de sekonde weg te rijden, anders begint uw achterbuurman al te toeteren. We zijn enorm verdraagzaam!

Zo zijn onze manieren.

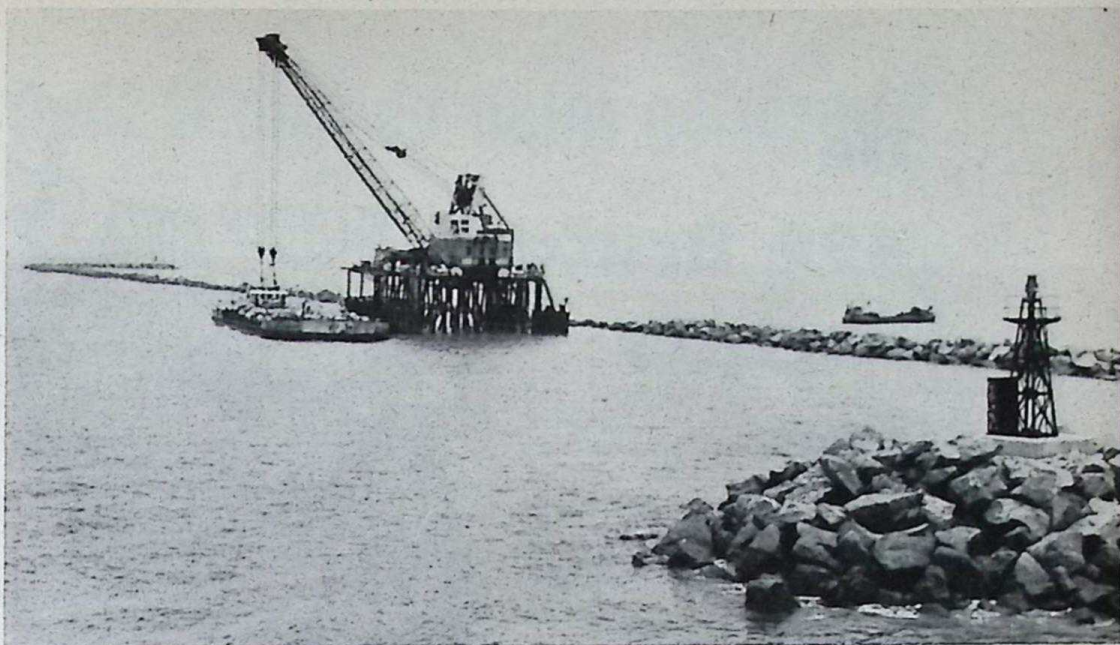
Gelukkig zijn we niet allemaal behept met die nare onhebbelijkheden. 't Is maar een minderheid, die zo bot en ongevoelig is. Maar we zitten er mee en het zal in de vakantie om de drommel weer niet meevallen om voor zulke ergernissen gespaard te blijven.

Ja mensen, 't is inderdaad beroerd als je heerlijk op een rustig plekje in de natuur zit en er komen mensen bij je in de buurt met zo'n ellendige draagbare radio, die keihard aan moet. 't Is ontzettend vervelend, als je in een prachtig bos verrukt naar een groep herten zit te turen en er komt een bromfietser knallend aanstuiven om alles ineens te bederven.

Maar ja, zo zijn nu eenmaal onze manieren... pardon... zo zijn nu eenmaal *hun* manieren. Want wij zijn toch zeker niet zo?

Hoe verging het de „Cormorant” ?

In de monding van de Escravos Rivier.

We kunnen gerust zeggen, dat we mede bekend zijn door het maken van niet alleen alle mogelijke scheepsoorten, doch ook andere drijvende en niet drijvende stalen voorwerpen of kolossen.

Een van deze vreemde drijvende voorwerpen was toch zeker de „CORMORANT”, het drijvende, zonodig zinkbare

kraaneiland, dat in 1959/60 door ons werd gebouwd onder bouwno. 984 in opdracht van de Westminster Plant Co. Ltd. in Londen. We hebben toen gezien hoe het gevaarte gevaarlijk hellende op de rivierbodem werd gezet in haven II. We hebben de Westminster Plant geschreven en gevraagd hoe het de drijvende kraan vergaan is.

Te Port Harcourt.

„De bouw van de twee pieren aan de monding van de Escravos Rivier in Nigeria werd voltooid in september 1963. Deze datum was eerder dan verwacht was, ondanks de grotere hoeveelheid stenen, die op de zeebodem gedeponerd moest worden.

De totale hoeveelheid grote stenen die voor de pieren gestort werd was 1,75 miljoen ton en meer dan 90 % van deze hoeveelheid werd door de zinkbare kraan „CORMORANT” gestort.

Het totale gewicht aan stenen, dat per dag werd gestort liep in het begin van 1500 ton op tot 3500 ton per dag.

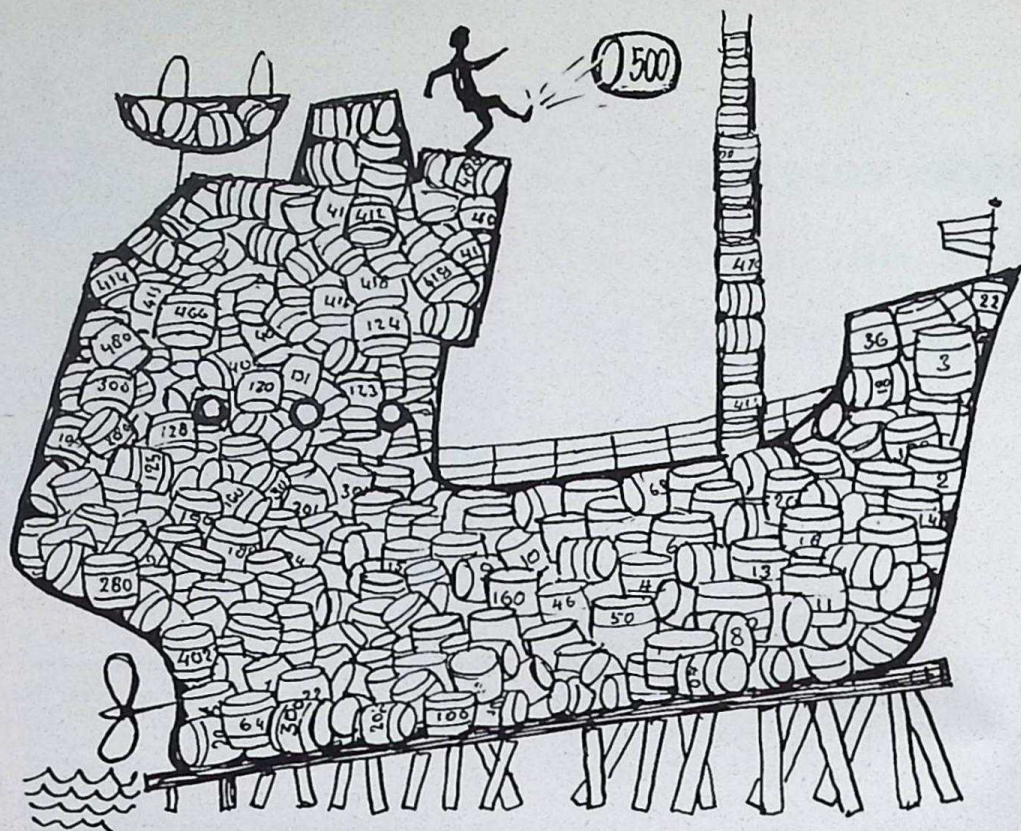
De „CORMORANT” speelde een zeer belangrijke rol in de succesvolle uitvoering van het karwei, dat 3 jaar in beslag nam en ze heeft in alle opzichten aan de verwachtingen voldaan.”

Met een zekere voldoening mogen wij dus konstateren, dat ons werk zijn vruchten heeft afgeworpen en dat men tevreden is met het produkt, dat wij afgeleverd hebben.

De kraan is na gedane taak ingezet bij graafwerkzaamheden te Port Harcourt in Nigeria.

Van beide werkobjecten plaatsen we hierbij foto's, die ons welwillend werden toegezonden door de Westminster Plant Co.

De 499 Bruto Register Ton

Zoals in het April-nummer van Boele-Nieuws was vermeld, hebben de kustschepen, die wij in opdracht ontvangen hebben, een tonnenmaat van 499 bruto register ton (BRT).

Misschien hebt U zich afgevraagd: waarom geen 500 ton? Kon er dat éne tonnetje niet meer bij?

Nee, de zaak zit zo in elkaar:

Deze tonnenmaat is gekozen omdat wettelijk is vastgelegd, dat schepen onder de 500 BRT min of meer beschouwd worden als schepen voor de beperkte vaart, waaraan dus niet die eisen gesteld worden als voor schepen boven de 500 BRT.

De voornaamste verschillen tussen boven en onder de 500 BRT zijn wel de volgende:

1. Onder de 500 BRT zijn er per dag 2 wachten, boven de 500 BRT zijn er per dag 3 wachten.

Een goed voorbeeld hiervan zijn de bouwnummers 990-994 (vrachtschepen van Van Nievelt-Goudriaan).

Dit waren schepen boven de 500 BRT en hadden een bemanning van 22 koppen.

De nieuw te bouwen schepen voor Dammers & v. d. Heide zullen een bemanning krijgen van 13 koppen. De lengte van deze schepen is echter slechts 6,63 m korter en het motorvermogen en het draagvermogen is praktisch eender.

2. De eisen die aan de kundigheid van de bemanning van schepen onder de 500 BRT gesteld worden, zijn geringer dan van schepen boven de 500 BRT.

3. De reddingsmiddelen, nautische instrumenten en dergelijke zijn voor een schip onder de 500 BRT eveneens geringer.

De schepen die een draagvermogen hebben van 950 à 1150 ton zullen dan ook over het algemeen onder de 500 BRT gebouwd worden om te kunnen profiteren van de bovengenoemde voordelen die kostenbesparend werken.

Om een schip van onder de 500 BRT een zo groot mogelijk draagvermogen en indien gewenst een zo groot mogelijke ruiminhoud te geven, worden alle ruimten die niet in de bruto ruiminhoud worden opgenomen zo groot mogelijk uitgevoerd.

We kunnen dat ook zien bij de nieuwe schepen; de spanten in het ruim zijn namelijk om het andere hoog uitgevoerd, de dubbele bodem is hoger dan normaal, de tussendekruimte in de motorkamer is zo groot mogelijk gemaakt en tenslotte is de tussendekruimte door de zogenaamde tonnagedeur en het tonnageluikhoofdje, wat we in de scheepsbouw noemen, vrijgemaakt van de meting.

Door al deze mogelijkheden zoveel mogelijk uit te buiten, zijn de afmetingen van de schepen zo groot geworden dat ze de laatste jaren praktisch alle zeeën kunnen bevaren en het doel waarvoor de 500 BRT oorspronkelijk opgezet was, min of meer voorbij gestreefd is.

Als curiositeit kunnen we nog vermelden dat een schip onder de 500 BRT van de rederij waarvoor wij de bouwno's 1019 t/m 1022 zullen bouwen, kortgeleden een reis maakte van Rotterdam door het Panamakanaal via Hawai en de Philipijnen naar Japan en van Japan via San Francisco en via het Panamakanaal weer terug naar New York.

U ziet: niet bepaald een kustreisje!

Bent U met de helm geboren?

Baas J. Munter . . . van stelling gevallen.

Hoewel er reeds enige malen in het Boele Nieuws is geweest op het nut van het dragen van veiligheidshelmen blijkt nog steeds dat dit slechts door weinig mensen wordt ingezien. Met klem willen wij u nogmaals aanraden om tot het dragen van een veiligheidshelm over te gaan. Immers uw leven kan ervan afhangen, zeer zeker in een bedrijf als het onze. Regelmatig gebeuren er kleinere of grotere ongelukken waarbij we na afloop zeggen, dat het nog tamelijk goed is afgelopen, maar als . . . een vallend of losschietend voorwerp een haartje meer naar links, naar rechts of naar boven was geweest, dan . . . Het blijkt dan ook, dat de weinige mensen, die konsekvent een helm dragen, soms allen op het nippertje een keer de dans zijn ontsprongen en toen, met de schrik nog in de benen, een helm zijn gaan dragen. Daarom: Bent u met de helm geboren?

Zo niet, haalt u dan een helm in het magazijn.

Gelukkig zijn er in deze tijd met al zijn reglementen, bepalingen en voorschriften nog enkele dingen, die we zelf uit kunnen maken. Tenminste bij ons, wat het dragen van een veiligheidshelm betreft, want er zijn diverse bedrijven waar het wel degelijk verplicht is, hoewel het risico daar wellicht nog kleiner is dan op een scheepswerf.

Als u dus zegt: Op mijn hoofd geen helm, goed, O.K., dan moet u dit zelf weten. Maar bedenk wel, dat u zich daarmee een grote verantwoordelijkheid op de nek laadt ten opzichte van uzelf, uw vrouw en uw kinderen.

We hadden een gesprekje met diverse mensen over het dragen van helmen. Baas J. Munter is één van de mensen die altijd een helm op hebben. Enige jaren geleden viel hij op helling III van een stelling en stortte op het beton. Gelukkig kwam hij er met wat rugklachten en een flinke schrik af, maar vanaf die dag is hij wel degelijk doordrongen van het feit, dat het zin heeft om een helm te dragen.

Waarom wil men geen helm dragen? De tegenstanders voeren aan:

1. Het is lastig bij het werk.

Dit geldt echter slechts voor bepaalde groepen o.a. lassers in verband met hun laskap.

2. Je krijgt er pijn van in je hoofd.

Ja, het is een kwestie van wennen. Na enkele dagen merkt men nog nauwelijks

dat men een helm op heeft. Het is net als bij het dragen van een bril. Er zijn mensen die hun bril zoeken, terwijl ze hem op hebben.

3. Je loopt er mee voor aap.

Ook dit blijkt in de praktijk wel mee te vallen. De eerste dagen maakt misschien de een of ander een opmerking over uw petje, maar daarna valt het nauwelijks op.

Bovendien lopen er op een enkele stewardess van een buitenlands schip na, geen dames op de werf.

4. Het is slecht voor je haar.

De meeste helmdragers bleken bij controle een welige haardos te hebben. Op

Waar blijven mijn klanten?

een enkele na, maar daar scheen de maan al door de bomen voor ze een helm gingen dragen.

5. De helmen kunnen niet in de gereedschapskist opgeborgen worden.

Dit is inderdaad waar, maar iedereen heeft toch een kleerkast?

Tegenover al deze betrekkelijk kleine nadelen staat echter dat ene grote voordeel, dat één van de meest kwetsbare onderdelen van uw lichaam behoorlijk beschermd is. Wij hopen dat naar aanleiding van dit stukje straks in het magazijn een grote vraag naar helmen zal ontstaan. Zo groot zelfs, dat de voorraad binnen korte tijd op is, waarna met de meeste spoed voor een voldoende aantal gezorgd zal worden.

„Zullen wij het goede voorbeeld maar geven, Mieke?“
„Er zal niet anders op zitten, Fred!“

Voetballen

Om de mr. Thurston cup

Vorig jaar heeft het bedrijfselstal de „Harry Thurston” Cup gewonnen. Om deze Cup, die door de Engelse expert van de Salvage Association mr. Thurston enige jaren geleden ter beschikking is gesteld, wordt ieder jaar door de bedrijfseltallen van o.a. Niehuys & v. d. Berg, N.D.S.M., Verolme, Boele, de Belgische Werf Mercantile en een team van het Britse leger gestreden.

Ook nu zijn er weer de nodige wedstrijden gespeeld en de stand is zo, dat ons bedrijfselstal in ieder geval in de finale uitkomt tegen N.D.S.M. of Mercantile. De Boelianen hebben n.l. zowel de Engelse militaire als de Niehuizers onder de knie gekregen. We zien deze finale met belangstelling tegemoet.

Om de leerschoolbeker

De jaarlijkse wedstrijd tussen de elftallen van de beide leerscholen is gespeeld op zaterdag 6 juni j.l. De wisselbeker kwam dit jaar in de machinefabriek terecht, omdat de machinejongens met 2—0 zegevierden over de scheepsbouwers. „Gelukkig maar”, zei bij de bekeroverhandiging de heer B. A. van der Graaff, „nu behoeven we geen nieuwe beker te kopen”. Want, als de scheepsbouwers gewonnen hadden, zou dat voor de derde achtereenvolgende maal geweest zijn en dan wordt de beker eigendom van het winnende team. We kunnen dus voorlopig weer vooruit met deze beker.

Boele I en II kampioen

Door een 5—1 overwinning op het elftal van v. Dam werd ons eerste bedrijfselstal kampioen en ook ons tweede team slaagde er in, dank zij een 4—2 overwinning op v. Splunder II op het kampioenschap beslag te leggen. Vooral bij het tweede elftal was de vreugde groot, want het was de eerste maal, dat zij kampioen werd. Ook het feit, dat beide ploegen tegelijk kampioen werden, is een unicum in het bestaan van onze bedrijfseltallen. Proficiat, jongens!

Reisvereniging Boele

In verband met de gestegen kosten heeft het bestuur besloten de kontributie met ingang van augustus a.s. vast te stellen op 30 cent per persoon per week.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

Dokbezoeking

Slechts ongeveer honderd formulieren zijn ingevuld bij de redactie binnengekomen, resulterende in driehonderd personen, die het dok zullen bezichtigen.

In verband met deze geringe belangstelling zal de bezoeking op één datum plaatsvinden en wel op zaterdagmorgen 29 augustus.

De deelnemers worden verzocht om half tien in de kantine aanwezig te zijn. De heer H. Breeman zal daar allereerst een korte toelichting geven en daarna volgt dan in groepen een rondwandeling op en in het dok. Enkele heren zullen daar aanwezig zijn om eventuele vragen te beantwoorden.

Personalia

In dienst getreden zijn:

- 1-6 J. Groenhof, garantiemachinist.
Mej. C. M. Broere, kantoorbediende boekhouding.
R. Diz Oubiña, boorder.
Mevr. G. M. C. J. Brouwer-Kock, stenotypiste.
- 2-6 J. Sanchez Breijo, brander.
- 3-6 D. Biempica Alvarez, stellingmaker.
- 5-6 J. Peral Morales, ijzerwerker.
J. Benitez Alonso, verver.
- 8-6 A. Hempenius, ijzerwerker.
G. Pierre Rubio, onderhoudsbankwerker.
- 12-6 J. M. Rodriguez Moreno, el. lasser.
- 15-6 P. Beckers, hellingschipper.
- 18-6 S. Cores Rey, hellingbediende.
- 19-6 J. P. Romera Mellinas, el. lasser.
- 22-6 M. Rivera Rodriguez, hellingbediende.
- 25-6 A. Sierra Diaz, stellingmaker.

Naar militaire dienst:

- 31-5 J. van de Ruit, jongste bediende tekenkamer machinebouw
- 4-6 S. A. A. Tiggeloven, bankwerker

Terug uit militaire dienst:

- 1-6 J. van Es, ijzerwerker

De dienst hebben verlaten:

- 29-5 W. J. M. van der Rijken, praktikant machinefabriek.
- 4-6 J. Cabello Garzon, koperslager.
J. Leonart Diaz, bankwerker
- 5-6 T. A. de Groot, praktikant machinefabriek.
- 12-6 J. Ocana Gomez, transporteur
- 15-6 Mevr. M. Roelfzema-de Bondt, typiste rekeningen afdeling
- 23-6 J. Amo Lopez, ijzerwerker

Gehuwd:

- 22-5 De heer T. Schaaf met mej. M. T. C. Hogerwerf.

Geboren:

- 17-5 Robert, zoon van de heer en mevrouw Geerlings-Zeilmaker.
- 24-5 Willem, zoon van de heer en mevrouw van Asperen-Bouman.
- 26-5 Thea, dochter van de heer en mevrouw van den Berg-Noorlander.
- 29-5 Josephus Johannes, zoon van de heer en mevrouw van Nikkelen Kuyper-Bergers.
- 31-5 Willeke, dochter van de heer en mevrouw Leentvaar-Meyer.
- 2-6 Colette, dochter van de heer en mevrouw Plokhoooy-Schut.
- 21-6 Yolanda, dochter van de heer en mevrouw van der Poel-Dieyen.
- 30-5 Maria del Carmen, dochter van de heer en mevrouw Benitez-Galvez.

Vrijdag 17 juli, 5.15 uur
bonjour, we gaan met vakantie